

Economics of Banking

12. August 2016

Rettevejledning

1. Opgaven handler om udformning af lånekontrakten, behandlet i Chap.5. Låntagers indtægter fra investeringsprojektet er ikke observerbare for långiver, hvad der åbner op for opportunistisk adfærd hos låntager.

For at modvirke må långiver have adgang til mere information. Hvis denne information er omkostningskrævende, vil den optimale kontrakt være en standardkontrakt med fast tilbagebetaling når investors opgivne indtægt overstiger denne tilbagebetaling, men med inspektion når indtægten er mindre.

Hvis långiver kan få fuld information uden omkostninger, vil kontrakten ændre karakter til en ren risikodelingskontrakt.

Det har vist sig at kontrakten, selv med fuld information, stadig ikke er tilfredsstillende, og det kan da overvejes (specielt i relation til projektets karakter) at inddrage et incitament til investor i form af afdragsfrihed såfremt der opnås en tilpas (og formodentlig meget) høj indtjening mod fuld overdragelse af indtægter i andre tilfælde. Denne kontrakttype er optimal i situationer hvor låntagers egen indsats spiller en væsentlig rolle.

2. Vi har at gøre med bankernes likviditet og likviditetsrisiko, behandlet i Chap.14. En simpel model for bankernes beslutning om likviditet fås ved at behandle denne som et lager og benytte lageroptimering: omkostningerne ved for stort et lager er tabte renteindtægter, mens omkostningerne ved for lille et lager kommer fra renteudgifter til ekstra likviditet (fra andre banker). Det optimale lager påvirkes af disse rentesatser, og en afgiften på ekstra likviditet vil derfor påvirke lagerstørrelsen i alle banker, givet at de vælger den optimalt. Heraf følger at det generelle omkostningsniveau er steget, og i det må forventes at slå igennem på lånemarkedet.

3. Opgaven drejer sig om bankernes risikoadfærd, behandlet bl.a. i Chap.11. En oplagt teoretisk ramme for en situation, hvor bankernes valg af risikoprofil påvirkes af fremtidige indtægtsmuligheder, er den simple Matutes-Vives model, hvor den løbende profit er enten uafhængig af risiko (under fuld information) eller voksende med risiko, der på den anden side påvirker sandsynligheden for at gå fallit og dermed miste fremtidige indtægter. Når værdien af fremtidige indtægter bliver mindre, vejer den aktuelle indtjeningen tilsvarende mere.

Argumentet i modellen lader sig ikke umiddelbart overføre til en situation, hvor det er bank manageren, der bestemmer risikoprofilen, da manageren ikke nødvendigvis har et tab svarende til bankens ved en konkurs.